

[Pilgaard Andersen]

de voksne patienter i de tyndtbefolkede områder. Det mener vi er en fare.

Kommunernes Landsforening har også i deres sparekatalog peget på betydelige besparelser på de kommunale anlægsbudgetter, ca. 100 mill. kr. Samtidig har de også fra staten fået påbud om at spare på anlægsarbejder, og formålet med den dispensation, som indenrigsministeren har foreslået, er også, at kommunerne får mulighed for at spare. Jeg mener så afgjort, det betyder meget store fordyrelser, og at det kan foregå langt billigere hos private.

Det er efter vores mening også ressource-spild, at de kommunale klinikker kun kan behandle børn i skoletiden, ofte kun til omkring kl. 15, ligesom der hverken på lørdage eller i skoleferien er mulighed for at få børn behandlet. Det er ressource-spild, fordi det altså kun er i meget kortvarige perioder, de klinikker kan fungere.

Dertil kommer, at de praktiserende tandlæger ofte må afhjælpe de mangler, som den kommunale børnetandplejeordning medfører ude i kommunerne, fordi disse ikke stiller deres klinikker til rådighed lørdag-søndag. Det vil sige, at de private tandlæger ofte skal behandle børn akut. Vi mener ikke, det er rimeligt, at det er de private, der skal overtage det, når børnene egentlig hører ind under den kommunale børnetandpleje.

Vi mener også, det er meget vigtigt, at børnene, første gang de kommer til tandlæge, har mulighed for at blive ledsaget af deres forældre, for vi mener, det er af væsentlig betydning, for at de kan få tilknytning til tandlægen. Vi forestiller os også, at de fra allerede 3 års alderen skal have mulighed for at komme til tandlægen, som det fremgår af vores lovforslag. Besøgene skal kunne foregå uden for skoletiden, og der skal kunne træffes aftale med private tandlæger, så de bliver bedre udnyttet.

Vi mener også, at indenrigsministerens lovforslag vil medføre store udgifter, og vi ved også, at selve den kommunale tandplejeordning medfører større udgifter end de private tandlæger. I indenrigsministerens lovforslag opereres der med højere tal, men dem sætter vi altså meget stort spørgsmålstegn ved, for der mangler pensionsordninger og andet, hvilket medfører, at der sker en forvridning.

Vi må beklage, at der ikke har været den helt store tilslutning til fremskridtspartiets lovforslag. Hr. Egon Jensen postulerede, at det betød en tilbagegang, og jeg synes nok, man burde bevise, hvordan denne tilbagegang opstår. Af det statistiske materiale fremgår det, at de privatpraktiserende tandlæger har en fremmødeprocent, der er fuldt ud på højde med den kommunale tandpleje, så ud fra den betragtning kan jeg ikke se, at vores forslag ville betyde en tilbagegang.

Så kan man selvfølgelig have den filosofi, at man skal ødelægge de privatpraktiserende tandlæger. Det er selvfølgelig en tankegang, man har lov at have, men jeg forstår ikke rigtig, hvorfor de privatpraktiserende tandlæger skal lægges for had i forhold til den kommunale tandpleje, og det mener jeg de bliver.

Jeg har nogle statistiske beregninger, der viser, at en tandlæge i den kommune, jeg selv kommer fra, kan behandle 560 børn om året. Vi ved, at der er en lang række privatpraktiserende tandlæger, der har 1.100-1.200 børn om året til behandling. Også ud fra den betragtning kan man da se, at de kommunale tandplejeklinikker medfører ressource-spild.

Også fra andre sider blev der talt om ressource-spild. Fru Aase Olesen sagde, at tandplejeklinikkerne er finansieret for skatteyderpenge, og så skulle man begynde at nedlægge nogle af dem. Jeg er overbevist om, at hvis en lang række af de tandlæger, som er ansat inden for den kommunale tandpleje, fik mulighed for at leje sig ind på dem eller eventuelt købe dem og drive dem ved at tegne overenskomst med kommunerne, ville det være den rigtige løsning på problemet.

Fru Inge Krogh sagde, at tandregulering efter vores lovforslag ikke skulle gøres gratis længere. Vi har ganske rigtigt skrevet i vores lovforslag, at når det drejer sig om det kosmetiske, mener vi ikke, det er rimeligt, at samfundet skal være med til at betale for tandretninger. Efterhånden er der mange børn i skolerne, der går med bøjle på, og man må undre sig over, at de alle sammen har tandfejl. Jeg synes også, der er en vis skønhed i, at tænderne ikke er 100 pct. regelmæssige; jeg kan ikke se, at det er nogen skade. Men hvis der skulle være nogle specielle tilfælde, der skal tandreguleres, har vi også åbnet mulighed for det i vores lovforslag.